

Türkiye’de seçimler demokratik olarak yapılmadığından, yürütme ve yasama demokratik olarak işlemiyor. Halbuki, seçim kanunlarında yapılacak seçimlerde birliklere olanak veren küçük bir değişiklik hissedilir demokratik bir etki yapar.

Türkiye’de varolan siyasal düzen, seçimlere, yasamaya, yürütmeye ilişkin verili kurallar çerçevesinde ülkenin toplumsal ve iktisadi işleyişinin sürekliliğini sağlayıp, iyileştirmeler yapmak doğrultusunda çalışmıyor. Siyasi oluşumlar, sürekliliği olan siyasal düzen içinde çalışmaktansa sürekli farklı bir siyasal düzen kurma çabasında. Bu durum, demokratik koşullarda varolması ya da en azından bu denli öncelik kazanması mümkün olmayan siyasal oluşumların, sorumsuzca davranıp, yaptıklarının Türkiye’nin koşullarına uymadığını inkar ederek kendi kabahatlerinin sorumluluğunu siyasal düzenin üzerine atmalarından kaynaklanıyor.

Öyle büyük hedefler gözetmeden, düzeni bir kerede tümüyle alt üst etmeye kalkışmadan, seçimlere ilişkin yasalarda yapılacak küçük bir değişiklikle hissedilir demokratik sonuçlar elde edilebilir. Böyle bir demokratikleşme, siyasal düzenin süreklilik içinde kendini sağaltmasını da sağlar.

Seçimlere katılan bağımsız aday ve partilerin birlik kurmasına ve bu birlik içinde milletvekili dağılımının seçim sonuçlarına dayanılarak yapılmasına şöyle imkan tanınabilir: Seçimlere bağımsız adaylar ve partiler kendi adlarıyla girerler ve seçmenler bunların arasından tercih yapar. Ancak seçim sürecinin daha en başında bağımsız adaylar ve partiler bir araya gelip birlikler oluşturduklarını resmen beyan ederler, yani seçimleri yürütmekle görevli merciye bildirirler. Seçimlerde bağımsız adaylara ve partilere oy verildiği için, her seçim bölgesinde, şimdi olduğu gibi, bağımsız adayların ve partilerin aldığı toplam oylar listelenir. Her bir birlik için, o birliğe katılan bağımsız aday ve partilerin oyları toplanır. Seçime kendi başına giren bağımsız adaylar, seçime kendi başına giren partiler ve birliklerin aldıkları oylara göre milletvekillikleri bunların arasında dağıtılır. Hesaplamanın bu aşamasında, kendi başına seçime giren bağımsız adayların seçilip seçilmediği, seçime kendi başına giren partilerin kaç tane milletvekili çıkardığı ve her bir birliğin kazandığı milletvekilliği sayısı belirlenmiş olur.

Hesaplamanın ikinci aşamasında her bir birliğin kazandığı milletvekillikleri kendilerini oluşturan bağımsız adaylar ve partiler arasında dağıtılır.

Hissedilir demokratik sonuçları olacak böyle bir seçimin ilave maliyeti hemen hemen sıfırdır. Bir kaç madde ve fıkra değişikliğiyle yasal çerçeve sağlanabilir. Uygulamada, zaten gayri resmi olarak seçim ittifak çalışmaları yapılıyor; buna ilaveten aday listeleriyle birlikte oluşturulmuş olan birliklerin Yüksek Seçim Kurumu'na bildirilmesi yeterli olacaktır. Son olarak, seçmen bakımından ilave bir yükü yoktur, hesaplama bakımından elle kolayca yapılacak bir hesaplama değildir.

Bunun önündeki tek engel, meclise girebilen, varlığını anti-demokratik koşullara borçlu olan, demokratik meşruiyeti bulunmayan, milletle alakasız parti yönetimleridir.